

АЛЧНИЯТ БОГАТАШ ПРИГОДЕНА БЕЛОРУСКА НАРОДНА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Дона Минчева, Георги Христов, —

chitanka.info

Имало двама братя — единият бил богат, другият беден. Богатият нищо не работел, а печелел много. Бедният ловял риба и така се прехранвал.

Веднъж богатият вдигнал сватба — сина си женел.

Събрали се много гости в дома му.

„Ще ида и аз на гости на брат си“ — рекъл си бедният. Взел на заем от съседите кравай и отишъл, но застанал пред портата, не посмял да влезе. Като го зърнал, богатият брат изревал:

— Защо си се домъкнал? Да не искаш да се мериш с моите гости? Вън, да не съм те видял тук!

Нагъжил се бедният брат. Взел въдицата и отишъл да лови риба. Седнал в старата си лодка и отплавал в морето. Хвърлял, хвърлял — все дребни рибки се хващали. А слънцето още малко и ще залезе. „Ех — рекъл си бедният рибар, — ще хвърля още веднъж, на късмет.“ Хвърлил въдицата и издърпал такава риба, каквато не бил виждал — голяма и цялата сребърна.

Зарадвал се беднякът, че уловил такава чудна риба, и понечил да я пъхне в торбата. А рибата изведнъж заговорила с човешки глас:

— Не ме погубвай, добри човече, пусни ме обратно във водата!

Помислил рибарят за своите деца и казал:

— Не мога да те пусна — и аз съм гладен, и децата ми отдавна искат да ядат. С какво ще се върна?

— Като си тъй беден — рекла рибата, — бръкни в устата ми и извади оттам един златен пръстен.

Рибарят помислил-помислил, па рекъл:

— Боя се да не ми откъснеш ръката.

— Не се страхувай, нищо лошо няма да ти сторя!

Престрашил се рибарят, пъхнал си ръката в устата на рибата и извадил оттам един златен пръстен.

— За какво ми е този пръстен? — казал рибарят. — Няма да ме нахрани той.

— Почакай, ще видиш — отговорила чудната риба, — ще те нахрани и още как! Хвърли в морето тия дребни рибки и сложи пръстена на дъното на лодката.

Рибарят така и направил. И щом сложил пръстена на дъното на лодката, тутакси там се появили цяла купчина монети.

Бедният рибар пунал рибата в морето и загребал бързо към брега. Съблякъл ризата си, събрал в нея парите и радостен се прибрал в къщи. Заживял от хубаво по-хубаво. Направил си нова къща и поканил много гости да сподели радостта си, но не поканил своя брат — не могъл да забрави обидата.

Богатият научил, че брат му в нова къща живее и с гости се весели. Заръчал на своя син:

— Иди виж какво става там!

Отишъл синът, погледнал и бегом се върнал обратно.

— Ех — казал на баща си, — какво имаш ти! А у твоя брат и къщата нова, и оборът пълен, и на трапезата само от пиле мляко няма!

Богатият позеленял от завист. Пак изпратил сина си да повика брат му.

Дошъл бедният брат при богатия. — Откъде имаш толкова имот? — попитал богаташът. — Разправят, че живееш сега по-добре и от мен.

Беднякът не умее да лъже — разказал всичко, както си било. Богатият, като чул, тутакси решил: „Ще ида, рекъл си, и аз да уловя тая риба“.

Купил една нова въдица, седнал в нова лодка и отплавал в морето. Ловил, ловил и уловил чудната риба.

— Не ме погубвай — молила рибата, — пусни ме, малки рибки имам!

— Не, миличка — ухилил се богаташът. — Няма да те пусна. Дай и на мене такъв пръстен, какъвто си дала на моя брат!

— Но брат ти беше беден, нямаше какво да яде. А на тебе за какво ти е?

— Как за какво! Не искам брат ми да бъде по-богат от мене. Я давай пръстена и това е! Иначе ще те отнеса в къщи и ще те изпържа...

— Е, щом е тъй — отвърнала рибата. — Вземи, щом си такъв завистлив! На мене ми е все едно.

Рибата отворила уста. Алчният богаташ напъхал до лакът ръката си. А рибата — хрус с острите си зъби! — откъснала му ръката и се спуснала с нея на дъното на морето.

Върнал се богатият брат в къщи — без пари, без една ръка.

Така му се и пада!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.